

Jeune Esperanto Info

Magazine de l'association Espéranto-Jeunes : JEFO-Informas
Trimestriel • n°2007/1 • 2 €

Muzika numero

- festo.esperanto-jeunes.org
- artista.ikso.net/eurokka
- muzikamu kun ni

Enhavo / Sommaire

Édito	p. 3
Brèves	p. 4-5

En Francio / Vie de l'association

Une semaine dans la peau d'un deĵoranto	p. 6-7
Les contacts chez JEFO	p. 27

Komputado

Kompreni retmesaĝon	p. 10
---------------------	-------

En la mondo / raportoj

IS, mia unua renkontiĝo	p. 11
Kion signifas AS?	p. 25-28

Speciala numero : muziko

Esperanta muziko en la dua jarmiko	p. 12-17
Intervjuo kun Dolchamar	p. 18
Pafklik-koncerto	p. 18
Pli ol neniuj, unupersonaj	p. 19
Initialoj DC	p. 20-21
Piratado kaj sabotado de Esperanto-muziko	p. 22-23

La brochure *Espéranto Mode d'Emploi* est arrivée !

C'est un petit carré de papier dans lequel les espérantistes français peuvent mettre tous leurs espoirs de faire connaître notre langue. Vous avez dès maintenant la possibilité de faire connaître l'espéranto avec ces 36 pages qui ne manquent pas d'arguments.

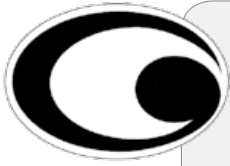
La première partie de la brochure présente les rencontres, la musique, les livres et l'enseignement de la langue. La deuxième partie consiste en une réédition du célèbre *pack-eo*¹. Il s'agit d'un cours express de 16 pages qui se paie le luxe de vous fournir des petits exercices et un mini-lexique !

La valeur ajoutée de cette brochure se trouve aussi dans la présence au milieu de la brochure du DVD *Esperanto Elektronike*, la dernière création de l'association E@I, Esperanto ĉe Interreto, celle-là même qui avait été à l'initiative du CD-rom *Lernu!*.

Ce DVD comprend le contenu du CD *Lernu!* auquel sont ajoutés une centaine de livres de la *eLibrejo* (bibliothèque en ligne) en version PDF, l'encyclopédie Wikipédia en espéranto ainsi que d'autres surprises (films, musiques, etc.).

Le meilleur arrive lorsque l'on annonce le prix de cette petite merveille puisqu'Espéranto-France commercialise cette brochure au prix de 5 €, ce qui n'est rien lorsque l'on considère qu'UEA le vend à 9 € sans brochure. Les clubs pourront en plus profiter d'un rabais supplémentaire car la brochure (avec son DVD) ne sera facturée que 30 € les dix exemplaires et 140 € les cinquante exemplaires.

¹ Vous trouverez la version originale du *pack-eo* (ainsi que sa traduction en douze autres langues) sur le site de la Fédération Espéranto Bretagne <http://esperanto.bretonio.free.fr/pakeo.htm>

Les Bretons s'inspirent de la *verda stelo*

L'Office de la langue bretonne vient d'éditer *ar « pil-hennig »*, une épinglette à porter lorsque l'on est bretonnant. Elle permettra ainsi de savoir en un clin d'œil si votre vis-à-vis parle breton. L'office dit s'être inspiré des Gallois, mais sur le stand d'Expolangues nos amis bretons ont immédiatement comparé cette épinglette à la *verda stelo*!

Cette entreprise vise à aider à la conservation de la langue bretonne puisque le plus souvent de nombreux brittophones s'adressent mutuellement la parole en français alors qu'ils pourraient échanger en breton s'ils savaient que leur interlocuteur est brittophone.

L'épinglette, politiquement neutre car il ne s'agit pas d'un visuel qui montre son attachement à la Bretagne, mais simplement une compétence linguistique.

www.ofis-bzh.org

Avantaĝoj de urbĝemeligo per Esperanto

Eble ne ĉiuj scias, ke en marto 2005 la urbestroj de Herzberg (germana urbeto apud Hanovro) kaj de Gora (Pollando) renkontigis kaj surbaze de decido de la respektivaj urbaj konsilantaroj deklaris la du urbojn ĝemeligitaj kaj fiksas ke la reciproka oficialaj rilatoj okazos per Esperanto. Al tiu ĉi senprecedenca iasence eĉ sensacia rezulto kontribuis la agado de la Esperanto-societo en Herzberg.

Ne temas nur pri surpapera decido, ĉar ek de la menciita dato la kunlaboro inter Herzberg kaj Gora akiris tre konkretajn formojn.

Ekzemple en somero 2005 la E-societo en Herzberg du semajnojn gastigis kaj trejnigis sep instruistojn el Gora, kiuj poste vastaskale instruis la internacian lingvon en sia urbo. Plej originale estis samjare la dusemajna internacia Arbara Lernejo apud Herzberg, dum kiu multaj infanoj el ambaŭ landoj plibonigis sian Esperantan lingvoscion.

La sama iniciativo ripetigis en 2007 kun la partopreno de trideko da gelernantoj kaj geinstruistoj.

Alia aspekto de la ĝemeligo estas la multnombraj kursoj de Esperanto okazantaj en ambaŭ urboj.

Ĉu ne temas pri modelo de internacia kunlaboro, kiun oni devus imiti?

Por pliaj informoj : www.ic-herzberg.de

Amikumu.com

Chuck Smith a encore frappé ! À peine vient-il de lancé *eklaboru.com*, un site qui vise à mettre en contact des employeurs et des espérantophones en recherche d'emploi, qu'il a créé en janvier 2007 *amikumu.com*.

Amikumu.com est un projet pour le moins sympathique puisqu'il consiste à mettre en contact des espérantophones sur la base de différents critères.

Vous souhaitez trouvez des amis espérantophones passionnés par le je de go ou la cuisine ? Cherchez ces critères dans leurs centres d'intérêt. Vous souhaitez retrouver une personne rencontrée à une rencontre espérantophone ? Elles servent aussi de référent ! Et vous pouvez également partager vos photos...

Le plus de ce site reste sans contexte la carte où l'emplacement de vos nouveaux amis est indiqué de manière très précise.

Il ne vous reste plus qu'à obéir à l'injonction du site : « *Ĉu vi ŝatus trovi interesajn esperantistojn apud vi?* » ... aŭ « *vidi la mondon per aliaj okuloj?* »

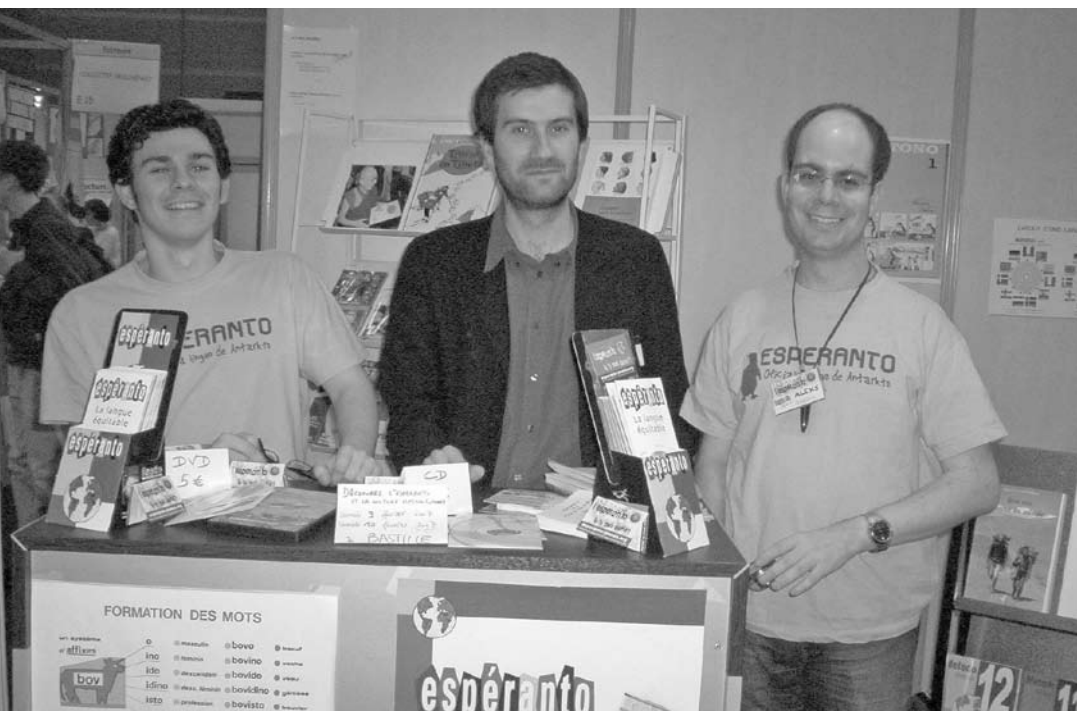
Nun vi povas fari tion per la unua interkona retejo en Esperanto, Amikumu! Fote kaj skribe esprimu vin kaj influu la mondon, la sola limo estas via imago... Ni nun havas 724 membrojn en 70 landoj kaj 1811 fotojn. Venu kaj amikumu kun ni !

site : <http://www.amikumu.com/>

Illustration également ici :

<http://c\u00e9tie.blogspot.com/2007/02/amikumu.htmlVV>

Parŝo, Manu et Aleks

quelques Gaston et un lot d'affichettes qui firent fureur. C'est un habitué des lieux. Elizabeth, Aleks et Michèle sont là aussi... Notre petite campagne en faveur de l'espéranto peut commencer.

Le premier jour est réservé aux professionnels, ce qui ne facilite pas les choses. Les premières discussions sont hésitantes mais on ne tarde pas se débrouiller. Contrairement à ce que j'aurais pu penser le public est intéressé, de très nombreux (surtout nombreuses d'ailleurs) enseignant-e-s de langues viennent nous voir et affichent leur soutien à l'idée de l'espéranto. Ce sont le plus souvent des professeurs d'anglais ou de FLE¹. Malgré le fait que la demi-heure de cours d'Axel ait été placée lors de cette journée professionnelle une petite dizaine de personnes viennent se familiariser avec la langue de Zamenhof en fin d'après-midi.

Expolangues : une semaine dans la peau d'un «dejoranto»

Vous avez toujours rêvé de savoir ce qu'est «participer à Expolangues» ? Plus trépidant qu'un film d'action, plus «anglema» que le British Council mais moins médiatisé que le salon de l'agriculture, découvrez le salon des langues à travers les yeux d'un «dejoranto» que rien n'avait préparé à cela.

Plus commercial que la Fête de l'Huma et plus international que l'Agorasso d'Aix-en-Provence, Expolangues reste le meilleur lieu pour acquérir l'expérience du sacro-saint «esperanta budo».

Manu m'avait demandé de venir l'aider pour installer le stand... Le rendez-vous était pris mardi à 18 heures. J'allais découvrir ce qu'était la vitrine de l'espéranto en France, le fameux stand d'Espéranto-France à Expolangues, et j'allais même le découvrir de l'intérieur...

Avant la bataille

Rendez-vous mardi soir à la Ceraisaie, rangement du matériel dans deux gros sacs sans compter le présentoir métallique que nous démontons. Dépliants, calendriers et livres pèsent leur poids et nous nous apercevons

vite que c'est en taxi qu'il nous faudra rallier le Parc des expositions de la Porte de Versailles.

Remontage du présentoir métallique, rangement des livres et présentation des «varbiloj»... En quelques minutes le stand sera prêt demain matin. Dernière chose à savoir : notre efficacité sur ce stand ne se compte ni en nombre de livres vendus, ni en volume de calendriers distribués mais en nombre de contacts recueillis. L'objectif est donc de collecter un maximum de coordonnées pour orienter nos ouailles vers les cours de la Ceraisaie.

Premier jour, premiers contacts

J'arrive mercredi matin, un troisième loustic s'est greffé à notre équipe : Laurent est arrivé avec le ravitaillement pour quatre jours,

Les voisins

Notre stand n'est pas trop mal situé, nous ne nous trouvons pas trop loin des provençalisants et des bretonnants² qui sont tout acquis à l'espéranto! L'Ofis ar Brezhoneg³ s'est même inspiré d'une institution espérantiste : la verda stelo en créant ar «Spilhennig», une épinglette à porter sur sa veste signifiant que l'on parle breton.

Il est également amusant de voir Tintin en provençal et Titeuf en breton. Parmi les autres langues présentes il y a les petits stands (letton, hébreu, arabe, portugais...) et les grands (espagnol, chinois, russe, catalan, basque...) et bien sûr l'anglais, systématiquement présent chez tout un tas de vendeurs de méthodes et autres séjours linguistiques hors de prix). Des stands amusants relatifs à la langue des signes ou la traduction automatique par

1. Français Langue Étrangère
2. Ce qui fut pour moi assez amusant, puisque ce sont mes deux régions d'origine (voir «Mirinda Bretonio», dans ce même numéro)
3. Office de la langue bretonne

ordinateur sont aussi présents mais nous sommes avant tout dans un salon où les langues sont un marché juteux.

Nos meilleurs arguments

Mais revenons à notre petit espéranto qui cherche sa place au milieu de ces grandes langues... Sur le salon nous sommes les seuls à aborder les gens, qui restent finalement écouter nos arguments parfois durant de longues minutes très attentivement. Je vais essayer de tracer ici un dialogue type lors d'Expolangues :

Je tends un dépliant en annonçant « *L'espéranto, pour communiquer dans le monde entier sur une base neutre !* » Si la personne reste auprès du stand et ouvre le dépliant, c'est positif. « *Vous connaissiez déjà ?* » La réponse la plus fréquente sera « *Oui, ou encore mon grand père m'en a parlé, j'ai commencé à l'apprendre il y a soixante ans, je croyais que ça n'existait plus, etc.* » Dans tous les cas prenons ça comme une réponse positive.

À la question « *Vous en pensez quoi ?* » la réponse automatique sera « *C'est un beau projet* ». Il ne vous reste plus qu'à placer « *Notre association organise des cours, si vous êtes intéressé nous pouvons vous envoyer une invitation...* » Après trois réponses positives, votre interlocuteur ne pourra vous refuser de vous laisser ses coordonnées !

Bien sûr cette efficacité optimale ne viendra qu'après une certaine pratique et avant cela vous pourrez répéter de nombreuses fois vos arguments les plus

efficaces (vocabulaire d'origine européen mais grammaire neutre et régulière qui rappelle certaines langues asiatiques, valeur propédeutique, neutralité politique et avantage pour l'Europe, etc.).

Nos meilleurs clients

Parmi les personnes venues sur le stand, notons quelques personnes de la commission européenne ou du ministère de l'éducation, quelques journalistes ainsi que le linguiste François Grin. En plus des professeurs, plusieurs bibliothécaires ou libraires sont venus s'informer et réclamer des conseils sur des choix de livres. Mais ceux qui m'ont le plus marqué ne sont pas ceux là mais ceux qui s'en aucun doute se mettrons très vite à apprendre l'espéranto. Citons par exemple ce jeune homme arrivant sur le stand et annonçant qu'il était venu à Expolangues spécialement pour nous ! Avec son copain indien, il cherchaient une langue de communication efficace et rapide à apprendre. Bredouiller en français, anglais et hindi ne leur suffisait visiblement plus. Autre exemple marquant, celui d'un étudiant qui n'avait jamais entendu parlé de l'espéranto et qui après lui avoir présenté la langue et lui avoir montré un *JI*, voulait adhérer à Espéranto-Jeunes sur le champ !

Fin de salon, le travail n'est pas fini

Avec la fin de la semaine les recrues arrivent : Monique, Pascal, William, Julia, Sébastien... Cela me permet de retourner à la Cerisaie où des réunions de travail m'attendent... Je laisse aux autres le soin ranger le stand après ces quatre jours de salon. Le travail n'est pas pour autant terminé puisque dès lundi (n'allez pas croire que j'ai eu droit à ma journée de repos hebdomadaire, je représentais Espéranto-Jeunes lors d'un conseil d'administration d'Espéranto-France) je commence à relancer les 172 personnes qui nous ont laissé leurs coordonnées. Il s'agit d'indiquer par courriel les horaires de la réunion d'information mais

aussi de répondre au mieux aux questions les plus diverses que nos visiteurs ont pu nous poser. Comme les étrangers étaient nombreux sur ce salon, il s'agit le plus souvent de transmettre les coordonnées d'autres sections nationales d'UEA⁴.

Mardi, il ne me restait plus qu'à envoyer les mêmes informations par courrier postal à ceux qui ne disposaient pas d'adresse courriel et d'orienter les provinciaux vers les associations locales correspondantes à leurs régions⁵. Voilà, la boucle est bouclée. Nous sommes mardi soir et j'achève ce compte rendu. Je suis un peu fatigué mais très content de l'avoir fait. Reste à savoir maintenant si nombreuses seront les personnes à venir à la réunion de présentation...

Paršo

Je remercie tous les *dejourantoj* qui ont supporté ces hordes de visiteurs et tous les visiteurs qui ont supportés nos arguments ainsi que bien sûr le nouveau tramway parisien sans qui je serais encore arrivé en plus en retard que je ne l'étais tous les matins.

4. Pour les curieux, les pays concernés sont, de mémoire, la Russie, les États-Unis, l'Allemagne, l'Espagne, l'Italie, la Suisse, le Québec, la République Tchèque, la Pologne, le Japon, la Chine, le Vietnam et enfin trois pays qui n'ont pas d'associations d'espéranto (Tunisie, Liban, Qatar)

5. Merci esperanto-jeunes.org/local

photo: Aleks Kadar

Marbordo apud Saint-Brieuc

Mirinda Bretonio

Vojaĝnotoj de Provencano en Bretonio

Mi alvenis en Bretonio preskaŭ kiel en fremda lando. Tute paradoksa sinteno ĉar miaj gepatroj estis Bretonoj kaj infane mi ofte trapasis la feriojn en Guidel, Morbihana vilaĝo apud la Laïta rivero.

Jam tiam la kultura diverseco de nia lando interesis min. Mi bone memoras kiel mi decidis lerni vortojn en la bretona por skribaĉi ilin sur miaj kajerkovriloj! Mi ne plu konas iun vorton en la bretona kaj nun parolas ian francan lingvon kun kelkfoje kelkaj vortoj en la provenca...

Ĉar mi estas verkanta memuaron pri esperantista agado mi devus intervjui aktivulojn... Kial ne fari tion en Bretonio kies esperanta aktiveco transiras regionajn limojn? Mi do venis por renkonti esperantistojn sed ankaŭ por trovi etoson: mi lasis oliveon por buterkuirarto, sekan vegetaĵaron por verdaj herbejoj sen forgesi la sunon por la pluvo.

Rennes : Bretonio ĉefurbe kaj esperante

Mi do ĝojis kiam mi alvenis per rekta trajno de Marseille al Rennes (sen pariza halto!).

Ĉar estis mardo vespere, mi tuj metroveturis ĝis la loka esperantejo kie oni ludis homlupon... Post la ludo mi rapide spertis la bretonan aktivecon por esperanto: mi jam estis aktoro por la mondfama **Atendejo** kiun oni povas spekti ĉe farbskatol.net.

La sekvontajn tagojn, mi malkovris la bretonan ĉefurbon, ĝiajn malnovajn domojn kun belaj

lignaĵoj kaj ĝian agrablan etoson. Mi nepre ne forgesis demandi ĉe la turismoficejo esperantilingvan informilon...

Amuza rakonto pri tio: kiam oni donis al mi la informilon, mi tuj demandis, ĉu multaj homoj demandas la esperantlingvan informilon, ŝi anoncis «*Mi laboras ĉi tie de nur unu semajno kaj tri personoj petis ĝin, tamen*

La remparoj de Saint-Malo

demandu mian koleginon, ŝi laboras tie de longa tempo». Mi do demandis la najbaran virinon, kiu respondis «Ho, ne multe... entute tri personoj demandis ĝin». Sama respondo kun alia signifo ! Homoj kiuj vizitos Rennes : ne hezitu peti la informilon, tiel urbaj oficistoj sciu, ke esperanto utilas en turismo kaj eble faros pli kvalitan informilon.

Sabate mi ĉeestis la ĝeneralan asembleon de Espéranto-Rennes. Mi ĝuis lerni kiel funkcias loka klubo. Dum la kunveno mi ne povis kredi ke tiu asocio estas tiom aktiva : pluraj budoj, kursoj preskaŭ ĉiuvespere, rilatoj kun ĝemelaj urboj, ktp.

Aliloka turismo

De Rennes mi uzis la malmultekostan departementan busan reton por viziti l'Ille-et-Vilaine. Ĉefe Dinan kun ĝia agrabla etoso kaj bela vidpovo ĉe la valo, Dinard kun simpatia kaj mara promeno kaj finfine Saint-Malo kun ĝiaj ĉirkaŭmuregoj. Mi antaŭe vizitetis Vitre kun esperantistoj...

Alian tagon, mi rapide vizitis Lorient malgraŭ la pluvego kaj renkontis S-ron kaj S-rinon Le Magadure kun kiuj mi parolis pri historio, vojaĝoj kaj bretona lingvo... S-ro Le Magadure eĉ donacis al mi esperantlingvan libron kiun li mem elbretonigis.

Lerni pri la bretona sperto por plibonigi propran federacion

Mia vojaĝo finiĝis en Saint-Brieuc, kie mi multe babilis kun S-ro kaj S-rino Clopeau. Mi tie kompletigis la konojn pri la FEB kiujn mi akiris en Rennes. Oni klarigas al mi la kotizsistemon kaj la agadoj de la FEB. Karaj bretonaj esperantistoj, ne forgesu ke via forta federacio estas ŝanco : preskaŭ kvarcent membroj, pli ol multaj landaj sekcioj de UEA ! Mi esperas ke miaj tieaj spertoj utilos por mia universitata laboro sed ankaŭ por plibonigi la provencan federacion.

Antaŭ mia forveturo, mi ankoraŭ ĝuis la agrablegan naturon ĉe la maro... Sed mia vojaĝo ne estis plene finita: mi devas

foto: Parŝo

Atendejo atendas vin...

Ĉiusemajne homoj sidas sur tiu kanapo kaj atendas. Kion ili atendas ?

Tion vi scios, se vi rigardos la serion **Atendejo**. Ĝi videblas ĉe farbskatol.net.

Lernu ĉion pri tiu serio de Espéranto-Rennes en <http://esperanto.rennes.free.fr/atendejo.html>

ankoraŭ partopreni la salonon Expolangues en Parizo kie mi spertos la budan zorgadon kaj viziti Strasburgajn esperantistojn.

Mi finfine deziras danki ĉiujn esperantistojn kiujn mi renkontis Bretonie (kaj eĉ gastis min, dankegon al ili) :

Xavier Godivier, Elizabeth Gury-Oberthur, Isabelle Clopeau, Philippe Bérézzi, Josph Michaud (kaj lia edzino), Tony Guyot, Christian Departe, Eléonore Jouffe, Sébastien Ferré kaj Stéphane en Rennes. Frédéric kaj Simone Le Magadure en Hennebont. Isabelle, Manjo kaj Denis-Serge Clopeau kaj Alain Gilfort en Saint-Brieuc.

Parŝo

Renaj komitatanoj

Koncerto de Pafklik' en FESTO 2006

Pafklik' - koncerto

Pafklik' estas muzikgrupo kiu komencis koncerti en 2006 en la ĉevalejo de Kastelo Grezijono. Ĝi ludas hiphopon. La dua koncerto dum la Internacia Seminario 2006/07 en Germanio estis sekva paŝo al fameco. Pafklik' sukcesis dancigi kaj amuzi la homojn.

La membroj mem asertas, ke «*sub la sponsorado de Flavio Ribelo, kiu gajnis multe da mono per mensoga projekto de televido, La Pafklik' kreigis en 2005 en malliberejo, kie Platano kaj Katakana estis pro droga vendado kun Pichismo.*» La vereco de tiu priskribo estas disputata sed ĝi kongrua s al la tekstoj de la hiphopaj kantoj, kiuj ofte ŝajnas esti memiro-niaj kaj parodii Esperantujon.

el Vikipedio

Pafklik surbandigos 3 kantojn en Tuluz' en marto 2007 por la hiphopa kompilo de Vinilkosmo. Ĝi aldonos, dum FESTO 2007, novan spektaklon.

Jen la Pafklik!

Katakana

Alvenas ĉe la dorso kaj rompas cervikon staras kiel urso provokas panikon de ĉiuj elektitaj ni estas unikaj deklaras militon al ĉiuj skeptikaj la popoloj alvokis nin ĉar ni efikas la mesaĝo per nia rep' amplifikas fakte kaj reale mankas repo enbutike do ni esprimas esperanton polemike repas por mono ne por la plastik' sed ĉefe ni muzikumas por la efik' forgesu ĉiujn aliajn muzikojn nur aŭkultu niajn mirindajn diskojn

Platano

Jen Platano jen mia lirik' mi tre ŝatas parolaĉi sur elektronik' tranĉas la ritmon kiel ŝuriken' sub haŭte dolore iras ŝriken' Ni apenaŭ ekzistas kaj ni jam estas klasik' konataj de Ĉinio ĝis Afrik' frenezaj ni ĵus fuĝis el klinik' kaj per niaj vortoj vekigigas la publik' Jen murdisto tekniko Kaj nun vi konas la Pafklikon

RK : Jen la Pafklik' ! (x5)

Katakana

Jes ja Katakana jen nomo mia Kaj nun mi daŭros ne haltigebla Ĉar mi certe havas multe da aferoj direndaj Mi esprimu pri temoj revoluciemaj Jen sincera repaĵo en mondo de fekuloj

Ni volis intervjui la faman rokbandon «Dolchamar», sed jam antaŭ la koncerto ili tro ebriis por povi paroli. Pro tio ni prezentas tie ĉi niajn ideojn pri kiel okazintus intervjuo kun Patrik, la ĉefebriulo de Dolchamar, se ni sukcesintus lin intervjui.

Murgazeto: Kiam venos la Finna Venko ?

Intervjuo kun Dolchamar

Patrik: Jes, ja, interese, mhm...

Murgazeto: Kiom ofte vi ludas en esperanto eventoj?

Patrik: Nu, fakte... jes... kelkajn fojojn, eble.

Murgazeto: Ĉu vi trovas ke esperantistoj estas bonaj koncertopartoprenantoj?

Patrik: Aha, aha, jes, povas esti. Ĉu?

Murgazeto: Kion vi pensas pri VVĈP?

Patrik: Hmmm, kia koloro... mmmmm uhu.

Murgazeto: Ĉu vi trovas ke alkoholo helpas al via voĉo?

Patrik: mmmmm...mmm-MMMM M

Murgazeto: De kie venas la inspiro por viaj kantoj?

Patrik: Nu, ja, aha... hmm... povus esti... interesa demando, jes... jes...

Murgazeto: Patrik, multajn dankojn

Patrik: Fakte, ĉu ne vi volas fari pliajn demandojn, ĉar mi opinias ke restas multo direnda... ?

Murgazeto: Hmmm...

Iam estis rokbando kiu famiĝis fine de la pasinta jarcento en Esperantio kaj dancigis milojn da junaj esperantistoj dum pli ol dek jaroj. Tiu bando nomiĝis Persone, venis el Svedio, kaj iĝis la plej bona rokbando de la Esperanto-mondo.

Pro diversaj kialoj sed ĉefe fora translokiĝo de du membroj (unu loĝas nun en Germanio kaj la alia en Koreio), la bando bedaŭrinde disiĝis antaŭ kelkaj jaroj kaj de tiam oni neniam plu aŭdis pri ĝi...

Sed ne nur en la neesperantista muzika mondo okazas nuntempe reapero de malnovaj muzikistoj kaj reformiĝo de malnovaj bandoj. La 19an de februaro 2007 aperis la unua solo-albumo de Martin Wiese, ĉefkantisto kaj gitaristo de Persone. Necesas ĉirkaŭ du jaroj por donaci al ni tiun bonegan kaj nepre havendan diskon, kiun li verkis « *Pecon post peco dum vesperoj ĉefe hejme, eble jen unu horo, jen du...* ». Li tamen ne laboris tute sole por registri la albumon, i.a. kunhelpis kelkaj amikoj el lia estinta bando Jetpilot, same kiel Anders Grop, eksbasisto de Persone, kiu ludas kontrabason sur la peco « *Rebeka* ». Jen do la Talpoj, kiuj nevideblas, sed ebligis doni al la kanzonoj etosplanan sonon.

La albumo komenciĝas per mallonga kaj trankvila kanzono « *Novembro* », kiu memorigas pri la pasinta akustika albumo « *SEN* » de la bando. Martin fakte « *volis komenci per iaspeca enkonduko kun nur unu voĉo kaj gitaro, kaj [li] tre ŝatas la efektan kiam la dua kanto eksonas poste. Iel-maniere ĝi interpreteblas kiel*

Pli ol nenio, unupersone

antaŭvorto de la albumo: se oni imagas ke «vi» en la kanto ne estas knabino sed aro da geomikoj esperantistoj... ».

Post tiu dolĉa eniro en la mondon de Martin, sinsekvas pluraj energiaj kantoj, inter kiuj la bonegaj « *Tro longe* », « *Ĉiuj en la Mondo* » kaj « *Lakto kaj Miel'* », kiuj certe plaĉegos al la delongaj fanoj de la bando. Kelkaj aliaj agrablaj surprizoj troviĝas ankaŭ en la albumo.

Martin aldonis al tiu albumo novan version de « *Vivo duras sed vi molas* » (kanzono, kiu aperis sur la dua Vinilkosmo-kompilaĵo) kaj pli energian version de « *Pli ol nenio* », kanzono el la pasinta albumo, kiu ankaŭ donas la titolon al tiu sola albumo pro du kialoj.

Unue ĉar li pensas, ke estas « *bona priskribo de la projekto* ». Li ankaŭ klarigas jenon: « *Pro la manko de tempo, mi kelkfoje senesperigis pri ĉio, sed fine decidis ke mi simple faru kion mi kapablas. Se la rezulto ne perfektas, ĝi tamen estas pli ol nenio* ». Kaj due, oni pripensu ankaŭ ke « *Sed estas ne» estas respondo al «Povus esti simple», «Sen» estas la unuaj literoj de la vortoj en la antaŭa titolo... kaj Pli ol nenio estas kanto de la lasta albumo... fariĝas senrompa ĉeno...* ».

Pri la tekstoj, ĉiuj verkitaj de Martin, oni retrovas la kutimajn temojn: soleco, amaferoj kaj kompreneble drinkado, sed ankaŭ « *la sopiro al la kerno sub la surfacoj, la kvalitoj kiuj ne aĉetebblas, la neplanitaj, interspacaj, subgrundaj aĵoj* ».

Apud la energiaj pecoj troviĝas do belaj melodioj kaj emocionaj kanzonoj. Tiu albumo povos do plaĉi al tre vasta publiko, ĉu saltemaj junuloj, ĉu pli trankvilaj homoj. Notindas finfine ke la albumo enhavas du videofil-

metojn kaj unu mp3-formatan remikson de « *Homoj kiel mi* ».

Oni do povas sendube tuj mendi tiun albumon ĉar ĝi certe, malgraŭ hasta produktado, estas plej freŝa kaj valora verkaĵo. Oni notu ankaŭ ke Martin koncertos dum la Rodanalpa Kongreso fine de majo. Aĉetinda disko kaj ĉeestinda koncerto !

Ludivine

Aŭskultu pecojn de lia albumo ĉe www.myspace.com/martinwiese kaj spektu videon faritan ĉe Vinilkosmo en www.vinilkosmo.com aŭ farbskatol.net

Tiu albumo aĉetebblas en la butikoj de Jefe (15,50€) : esperanto-jeunes.org/butik

fotoj : Flo / Vinilkosmo

Ĉe Vinilkosmo

IS: mia unua renkontiĝo

Mia unua internacia renkontiĝo okazis ĉijarsanĝe en Germanio: mi partoprenis en IS2006.

Unuafoje mi vidas tiom multe da esperantistoj en la sama loko... Tio mirigis min, ĉar antaŭe nur ĉirkaŭ 5 esperantistojn samtempe renkontis mi.

Estis por mi la pruvo de la vereco de la esperantista movado, kiun mi vidis memokule. Antaŭe mi nur praktikis ĝin surrete.

Mia unua vizito en Esperantio ŝajnis al mi bona... Multajn personojn mi renkontis, kaj parolis kaj amikiĝis kun ili...

Vojaĝo

La 27an de decembro: levigo je la 4a horo kaj duono. Aĥ! Tro frue! La okuloj ne volis malfermiĝi kaj granda klopodo estis bezonata por tio. Sed fine je la 5a horo kaj duono mi estis en la trajno... Ek al Parizo, kie mi provadis la regionajn trajnojn inter la stacidomoj. Poste ek al Bruselo, poste Aĥeno kaj fine Kolonjo, kie mi renkontis mian karan samnomanon Aleks, kun kiu mi vojaĝis per la etaj malrapidaj ĉirkaŭirantaj trajnoj

de Germanio... Mi bezonis pli da tempo por veturi inter Kolonjo kaj IS (ĉirkaŭ 170 km) ol veturi inter Parizo kaj Kolonjo (ĉirkaŭ 500 km).

Ni finfine alvenis je la 8a horo vespere en la Kastelo de Wewelsburg, post longega vojaĝo.

La rehejmiĝo estis sama, krom la fakto ke mi maltrafis la trajnon inter Parizo kaj Liono pro malfruo de la antaŭa trajno inter Bruselo kaj Parizo. Dank'al mia ĉiama blekpledo mi sukcesis devigi la francan trajnan firmaon, oferi al mi hotelan nokton en Parizo.

La vojaĝo (ire kaj revene, ĉefe revene) estis la plej aĉa parto de mia renkontiĝo. Nun mi parolu al vi pri la ĝojaj aferoj:

Programo

Ĉijare, la programo estis ja bona, sed la apuda programo (la ne-oficiala) ankaŭ estis tre plaĉema. La Katalunoj multe muzikumis ĉie: en ĉambro, en trinkejo, en koridoroj... Ankaŭ la saŭno estis tre bona, kaj tion mi esperas vidi denove en venontaj renkontiĝoj.

foto: Aleks Kadar

En la oficiala programo, estis ankaŭ plaĉemegaj aferoj, kiel la homlupludo (ludoj kiujn mi estris), aŭ la koncertoj... Dancis mi en Esperanto! Kiom agrable... La muzikojn ankaŭ mi ŝategis... Koncerton ĉiam mi ŝategas.

Ankaŭe, je la unua vespero okazis granda interkonatiĝa vespero, kaj mi ekkonis multajn mojosojn homojn el la tuta mondo.

Postrenkontiĝa sindromo

Ĝus post IS mi suferegis pri la PRS (PostRenkontiĝa Sindromo): tre forta emo reiri kongresen. Ĉar mi ege bedaŭris, ĉion kion mi antaŭe faris, kaj la bonan farton kiun mi havis du mia vojaĝo en Esperantio. Esperantien mi ja baldaŭ revenu... Esperas mi... Baldaŭ en venonta renkontiĝo, kie ajn, kiam ajn...

Ek! Esperanto, Ek!

Alexandre Raymond

la kastelo de Wewelsburg, kie okazis IS, apud Paderborn